

«**Ά**τιμη... **Κ**ενωνία!»

Μαρία Ν Κίτρα
έμμετρο

Σκηνικό

Ένα ψηλό έδρανο στη μέση και λίγο πίσω της σκηνής, όπου από πίσω θα κάθονται ο πρόεδρος και οι δικαστίνες του δικαστηρίου. Αριστερά και δεξιά, σε ημικυκλικό σχήμα, καρέκλες ή скаμπό ή πάγκοι, όπου θα κάθονται οι αντίδικοι, οι ρεμπέτες & οι μοντέρνοι.

Περίληψη

Οι «ρεμπέτες» και οι «μοντέρνοι», δύο μουσικές ομάδες, έχουν από παλιά μια μεγάλη αντιδικία μεταξύ τους, μια και η κάθε πλευρά πιστεύει ότι τα τραγούδια και το στυλ της είναι σκάλες ανώτερα απ του «αντιπάλου»! Και παρόλο που στο πρώτο δικαστήριο, τα είχαν βρει, υποτίθεται, κι έκαναν ανακωχή, λίγο αργότερα, βρέθηκαν και πάλι «στα μαχαίρια». Σ αυτό το θεατρικό κωμικό μας μονόπρακτο, είμαστε πια στο δεύτερο δικαστήριο, το οποίο έχει πάει πλέον στον Άρειο Πάγο!

Διάρκεια

50 - 60 λεπτά περίπου

Σκηνή Πρώτη

20 μικρούλια

[12 παιδάκια χορογραφία – 8 παιδάκια στιχάκια]

Εισαγωγή

*Μπαίνουν τα **μικρά ρεμπετάκια** και χορεύουν. Τελειώνουν. Μπαίνουν τα **μοντερνάκια**. Μοντέρνο τραγούδι. Χορεύουν. Μόλις τελειώσουν, οι μεν γυρίζουν πλάτη στους δε, με σταυρωμένα κεράκια. Εμφανίζονται στη σκηνή 8 μικρούλια, για να προλογίσουν την ιστορία*

Μικρούλι 1

Κυρίες και κύριοι, καλησπέρα

Απόψε έχουμε πρεμιέρα

Με ένα έργο φοβερό

Με τραγούδι και χορό

Μικρούλι 2

Θα σας πούμε μια ιστορία

Που έχει γίνει φασαρία

Οι ρεμπέτες κι οι μοντέρνοι

Που είναι παρεξηγημένοι

Μικρούλι 3

Πριν πολύ – πολύ καιρό

Ή σε πόλη ή σε χωριό

Οι ρεμπέτες τραγουδούσαν

Και οι άνθρωποι γλεντούσαν

Μικρούλι 4

Λέγανε όμορφα τραγούδια
Τους πετούσαν και λουλούδια
Κέφι κάνανε πολύ
Απ' το βράδυ ως το πρωί

Μικρούλι 5

Όλα κύλαγαν ωραία
Μα ήρθε η μέρα η μοιραία
Που οι μοντέρνοι εμφανιστήκαν
Και στην πίστα ανεβήκαν

Μικρούλι 6

Έγινε χαμός μεγάλος
Το 'πε το' πε ο παπαγάλος
Κάτι τέτοια τραγουδούσαν
Κι οι ρεμπέτες τα μαλλιά τραβούσαν

Μπαίνει το ρεφρέν από το τραγούδι «το 'πε το 'πε ο παπαγάλος». Τα μοντερνάκια τραγουδάνε και χορεύουν, τα ρεμπειτάκια τραβάνε τα μαλλιά τους.

*Το 'πε, το 'πε ο παπαγάλος
ότι σ' αγκαλιάζει άλλος
Ότι σ' αγκαλιάζει άλλος
το 'πε, το 'πε ο παπαγάλος*

Μικρούλι 7

Έτσι έγινε η βεντέτα
Και τα κάνανε ομελέτα
Πήγαν όλοι κρατητήριο
Κι από κει στο δικαστήριο

Μικρούλι 8

Κλείστε πια τα κινητά σας
Και ανοίξτε την καρδιά σας
Τώρα αμέσως ξεκινάμε
χειροκρότημα ζητάμε!

Το κοινό χειροκροτάει και όλα τα μικρούλια φεύγουν από τη σκηνή

Σκηνή Δεύτερη

[5 νηπιάκια]

*Μπαίνουν στη σκηνή ο **Πρόεδρος** και οι **Δικαστίνες** [1 αγόρι και 3 κορίτσια] και κάθονται όλοι στο ψηλό έδρανο. Φοράνε μακριά μαύρη τήβεννο, λευκή περούκα με μπουκλάκια και γυαλιά! Πάνω στο έδρανο υπάρχουν ήδη φάκελοι με καρτιά, ένα κουδουνάκι, μια κανάτα με νερό κι ένα ποτήρι, ένα κουτί με χάπια, πολλές καρτοπετσέτες και ένα μπολ με άνθη από γαρύφαλλα! Άλλος πίνει νερό, άλλος διαβάζει τα καρτιά του, και οι υπόλοιποι μιλάνε μεταξύ τους χαμηλόφωνα, υποτίθεται. Μπαίνει η **γραμματέας***

Γραμματέας

Κύριε πρόεδρε και κύριες δικαστίνες

Οι ρεμπέτες κι οι μοντέρνοι

Τσακώνονται στην είσοδο

Και νόημα δε βγαίνει

Πρόεδρος

Αλίμονο, τη βάψαμε

Χαμός θα γίνει τώρα

Πες τους, παιδί μου, να 'ρθουνε

Προτού ξεσπάσει μπόρα.

Γραμματέας

Εντάξει, κύριε πρόεδρε

Πάω να τους φωνάξω

Καλέ, σαν να αγχώθηκα

Και θα αναστενάξω!

Η γραμματέας φεύγει από τη σκηνή αναστενάζοντας δυνατά.

*Ακούγεται το ρεφρέν από το τραγούδι «**αμαρτίες**» που τραγουδάει ο πρόεδρος και οι υπόλοιποι του δίνουν κουράγιο*

*Τι αμαρτίες έχω κάνει
Δεν αντέχω άλλο φτάνει
Τι αμαρτίες εγώ πληρώνω
Και ποτέ δεν ξεχρεώνω*

Μόλις τελειώσει, όλοι πίνουν νερό και κάνουν το σταυρό τους.

Σκηνή Τρίτη

[6 προνήπια αγοράκια]

Ακούγεται το τραγούδι «**δεν ξανακάνω φυλακή**»

*Δεν ξανακάνω φυλακή.
με τον Καπετανάκη
που `χει ντούγκλα στο μουστάκι
τα μιλήσαμε, τα συμφωνήσαμε.*

*Μπαίνουν στη σκηνή **6 ρεμπέτες** που δείχνουν στενοχωρημένοι. Η πρώτη δικαστίνα χτυπάει το καμπανάκι*

Δικαστίνα 1

Αρχίζει το δικαστήριο
Μα πρώτα ας γνωριστούμε
Δυο λόγια πείτε μας για σας
Μήπως και άκρη βρούμε

*Μπαίνει το τραγούδι «**όλοι οι ρεμπέτες**» και ο ρεμπέτες τραγουδάνε το πρώτο κουπλέ*

*«Όλοι οι ρεμπέτες του ντουινιά
εμένα μ' αγαπούνε
μόλις θα μ' αντικρίσουνε
θυσία θα γενούνε [2]*

το τραγούδι τελειώνει και ο πρόεδρος με τις δικαστίνες χειροκροτούν

Δικαστίνα 2

Μπράβο, συγχαρητήρια
Είστε πολύ σπουδαίοι
Μα λυπημένοι φαίνεστε
Σαν κάτι να σας καίει

Πρόεδρος

Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν
Πείτε το πρόβλημά σας.
Μισό, να πιω λίγο νερό
Άντε, και στην υγείά σας!

Ο Πρόεδρος πίνει λίγο νερό και οι ρεμπέτες ξεκινάνε ένας-ένας

Ρεμπέτης 1

Κύριε προεδράρα μου
Και κύριες δικαστίνες
Νταλκά μεγάλο έχουμε
Εδώ και τόσους μήνες
Το άδικο μας τσάκισε
Πλήγωσε την καρδιά μας
Βαρύς κι ασήκωτος καημός
Έσβησε τη χαρά μας

Ρεμπέτης 2

Σε κουτουκάκια παίζαμε
Με τα μπαγλαμαδάκια
Κι ο κόσμος μας χαιρότανε
Τρώγοντας παϊδάκια
Χαμός γινότανε πολύς
Χορεύανε στην πίστα
Παραγγελιές ζητούσανε
Κι ας είχαμε και νύστα

Μπαίνει το τραγούδι «το μπαγλαμαδάκι»

*Παίζει το μπαγλαμαδάκι παίζει το μπαγλαμαδάκι
παίζει το μπαγλαμαδάκι και χορεύω ζειμπεκάκι
Οι πενιές του με ζαλίζουν οι πενιές του με ζαλίζουν
οι πενιές του με ζαλίζουν μιαν αγάπη μου θυμίζουν*

Ρεμπέτης 3

Μια σταλίτσα οργανάκι
Είναι το μπαγλαμαδάκι
Μα το άτιμο μας φέρνει
Σε ατέλειωτο μεράκι
Τραγουδάμε για τον πόνο
Την αγάπη, τη ζωή
Τα σεκλέτια μας θα πιούμε
Με ρετσίνα δροσερή

Ρεμπέτης 4

Με κουστούμι και γραβάτα
Και στα χέρια το μπουζούκι
Αρχινά το πρόγραμμά μας
Στο υπόγειο κουτούκι
Ο λαός θέλει τραγούδι
Και χορό για να ξεχάσει
Τα προβλήματα, τη φτώχεια
Τη ζωή του πώς ν' αλλάξει

*Μπαίνει το τραγούδι «**Με παράσυρε το ρέμα**»*

*Βαριά σεκλέτια έχω απόψε
Και η καρδιά μου είναι κλειστή
Βλέπω να φεύγει απ' τη ζωή μου
Εκείνη που 'χω ερωτευθεί
Με παράσυρε το ρέμα
Μάνα μου δεν είναι ψέμα
Καίγομαι γι αυτή και λιώνω
Την αγαπώ
Με τραβούν τα βήματά της
Η κακούργα η ομορφιά της
Κι αν μου φύγει κάποια μέρα
Θα τρελαθώ*

Μετά το τραγούδι, είναι όλοι συγκινημένοι και σκουπίζουν τα δάκρυά τους. Συνεχίζουν οι επόμενοι δύο ρεμπέτες

Ρεμπέτης 5

Που λέτε, κύριε πρόεδρε
Όλα κυλούσαν φίνα
Όσοι οι μοντέρνες ξαφνικά
Μας χώθηκαν σαν σφήνα
Παλιομοδίτες, είπανε
Πως είμαστε οι ρεμπέτες
Να φύγουμε απ' τις πίστες πια
Για να 'ρθουν οι κοκέτες

Ρεμπέτης 6

Ααααχ, πώς μας πληγώσανε
Τα λόγια τους μαχαίρια
Χειμώνες μας τα κάνανε
Τα όμορφα καλοκαίρια
Συννεφιασμένη Κυριακή
Έμοιαζε η κάθε μέρα
Το κέφι μας τελείωσε
μας κάναν όλοι πέρα

*Μπαίνει το τραγούδι «**συννεφιασμένη Κυριακή**»*

*Συννεφιασμένη Κυριακή
Μοιάζεις με την καρδιά μου
Που έχει πάντα συννεφιά, συννεφιά
Χριστέ και Πα, Χριστέ και Παναγιά μου
Που έχει πάντα συννεφιά, συννεφιά
Χριστέ και Πα, Χριστέ και Παναγιά μου*

*Είσαι μια μέρα σαν κι αυτή
Που 'χασα την χαρά μου
Συννεφιασμένη Κυριακή, Κυριακή
Ματώνεις την ματώνεις την καρδιά μου
Συννεφιασμένη Κυριακή, Κυριακή
Ματώνεις την ματώνεις την καρδιά μου*

Πρόεδρος

Πω πω, τι στίχοι, τι ρυθμός
Τα νιάτα μου θυμήθηκα
Τι μέγας πόνος και καημός
Πολύ στεναχωρήθηκα
Αγαπητοί ρεμπέτες μας
Αράξτε και μη χαλιέστε
Πάτε να πιείτε έναν καφέ
Χαμόγελο φορέστε

*Ο πρόεδρος χτυπάει το καμπανάκι. Μπαίνει η γραμματέας κρατώντας
μια χάρτινη λίμα που φτιάχνει τα νύχια της*

Γραμματέας

Τι θα γίνει με τα καμπανάκια
Κάθε λίγο και λιγάκι;
Θα μ' αφήσετε επιτέλους
Να λιμάρω το νυχάκι;

«Άτιμη ... κενωνία» - Μαρία Ν Κίτρα

Δικαστίνα 3

Συνόδευσε τους ρεμπέτες μας

Στο καφενείο πέρα

Γλυκό να τους κεράσουμε

Να τους γλυκάνει η μέρα

Και τις μοντέρνες φώναξε

Να 'ρθουν για να μιλήσουν

Κι αν άδικα τους φερθήκανε

Συγνώμη να ζητήσουν

Η γραμματέας παίρνει τους ρεμπέτες και φεύγουν από τη σκηνή

Συνεχίζεται...

***Το έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα
και το παρόν απόσπασμα είναι μόνο για ανάγνωση***

επικοινωνήστε στο mail:

kiivotostistexnis@gmail.com

